

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 828

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 4 decembrie 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
334. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate	2-6	Decizia nr. 972 din 31 octombrie 2007 referitoare la constituționalitatea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului.....	9-12
1.030. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate	6	★	
		Opinie concurentă.....	12-14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 971 din 31 octombrie 2007 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale	7-9	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.443. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea, județul Tulcea	14-15
		1.444. — Hotărâre privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului	15-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 111, cu următorul cuprins:

„Art. 111. — (1) Salariații care au vechime în muncă în cadrul aparatului Ministerului Afacerilor Externe de cel puțin 2 ani primesc lunar un spor de stabilitate de 5%, calculat la salariul de bază.

(2) Pentru fiecare an de vechime în muncă, ce depășește pragul de 2 ani, la procentul de la alin. (1) se adaugă câte 3 procente.

(3) Sporul de stabilitate, acordat în condițiile alin. (1) și (2), nu poate depăși 20% din salariul de bază.

(4) Sporul de stabilitate se acordă cu data de întâi a lunii următoare în care s-a îndeplinit vechimea prevăzută la alin. (1) și (2).

(5) Sporul de stabilitate nu se acordă persoanelor încadrate în muncă după pensionare.”

2. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Pe timpul cât urmează cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depășește 90 de zile calendaristice, membrilor Corpului diplomatic și consular al României li se suspendă raporturile de muncă și beneficiază de o indemnizație lunară de 500 lei pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a locuinței, dacă nu realizează venituri din chirii. Indemnizația se actualizează prin hotărâre a Guvernului.”

3. După articolul 31 se introduc două noi articole, articolul 311 și articolul 312, cu următorul cuprins:

„Art. 311. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României beneficiază, anual, de o indemnizație de reprezentare în lei, pentru procurarea de efecte personale, al cărei quantum se situează la nivelul salariului de bază corespunzător funcției de încadrare.

(2) Condițiile de acordare a indemnizației de reprezentare se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 312. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României care nu dețin o locuință în proprietate și cărora nu li s-a putut asigura o locuință de serviciu sau de intervenție în București au dreptul la compensarea diferenței dintre chiria ce s-ar stabili pentru o locuință de serviciu, potrivit legii, și chiria

plătită pe baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii. Acest drept nu are caracter salarial și nu se impozitează. Compensarea nu se acordă în cazul în care contractul de închiriere este încheiat cu rude de gradul I sau II și în cazul în care membrii Corpului diplomatic și consular al României au înstrăinat o locuință în localitatea în care își desfășoară activitatea, ulterior datei numirii în funcție.

(2) Condițiile în care se acordă compensarea și plafonul lunar și anual în limita căruia se poate deconta chiria se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.”

4. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Unitățile trimițătoare pot să aprobe ca misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate să utilizeze, fără afectarea schemei de personal aprobate activității de bază și a fondului de salarii al ministerului, persoane fizice, cetățeni români sau străini, de pe plan local ori persoane nesalariate din cadrul acestor reprezentanțe, cu respectarea legislației din țara respectivă. Sumele acordate pentru activitatea prestată se stabilesc în raport cu nivelul studiilor, cu munca depusă și cu timpul efectiv lucrat și se plătesc potrivit prevederilor anexei nr. 4.”

5. La articolul 41 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) o indemnizație lunară pe familie, pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a locuinței deținute în proprietate din țară, în sumă de 500 lei, impozabilă, potrivit legii, în situația în care ambii soți se află permanent în străinătate și nu realizează niciun fel de venituri din chirii. Indemnizația se actualizează anual, prin hotărâre a Guvernului.”

6. La articolul 43, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În situația în care concediul de odihnă se efectuează în străinătate, la solicitarea persoanei în cauză, indemnizația de concediu se stabilește și se plătește în valută, potrivit anexei nr. 4. În această situație, unitățile trimițătoare nu vor mai suporta alte cheltuieli legate de efectuarea concediului în anul respectiv, nici pentru personalul în cauză și nici pentru membrii săi de familie aflați în întreținere în străinătate, în condițiile prezentei legi.”

7. La articolul 50 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) pentru efectuarea în țară a concediului de odihnă pe anul calendaristic respectiv, cu excepția anilor în care au loc plecarea și, respectiv, revenirea definitivă de la post, corelat și cu prevederile art. 43 alin. (4).”

8. Anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:„ANEXA Nr. 1**SALARIIILE DE BAZĂ
pentru funcțiile diplomatice și consulare**

Nr. crt.	Funcții diplomatice și consulare	Gradul diplomatic sau consular	Nivelul studiilor	Coeficientul de multiplicare
1.	Ambasador	Ambasador	S	17,00
2.	Ministru plenipotențiar	Ministru plenipotențiar	S	16,00
3.	Ministru-consilier	Ministru-consilier	S	14,00
4.	Consilier diplomatic, consul general	Consilier diplomatic, consul general	S	13,00
5.	Secretar I, consul	Secretar I, consul	S	12,00
6.	Secretar II, viceconsul	Secretar II, viceconsul	S	11,00
7.	Secretar III	Secretar III	S	10,00
8.	Atașat, agent consular	Atașat, agent consular	S	8,00”

9. Anexa nr. 2 va avea următorul cuprins:„ANEXA Nr. 2**SALARIIILE DE BAZĂ
pentru funcțiile specifice de execuție**

Nr. crt.	Funcții specifice de execuție	Gradul profesional	Nivelul studiilor	Coeficientul de multiplicare
1.	Consilier relații, interpret relații I	Consilier relații, interpret relații I	S	12,00
2.	Consilier relații, interpret relații II	Consilier relații, interpret relații II	S	10,50
3.	Consilier relații, interpret relații III	Consilier relații, interpret relații III	S	9,50
4.	Referent relații, referent comunicații, curier diplomatic I	Referent relații, referent comunicații, curier diplomatic I, referent protecție I	S	8,00
			SSD	7,50
			PL	7,00
			M	6,50
5.	Referent relații, referent comunicații, curier diplomatic II	Referent relații, referent comunicații, curier diplomatic II, referent protecție II	S	7,50
			SSD	7,00
			PL	6,50
			M	4,50
6.	Cancelarist relații I	Cancelarist relații I	PL	7,00
			M	6,50
7.	Cancelarist relații II	Cancelarist relații II	PL	6,50
			M	4,50
8.	Curier relații I	Curier relații I	M	6,00
			G	4,00
9.	Curier relații II	Curier relații II	M	5,50
			G	3,00”

10. Anexa nr. 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 3

INDEMNIZAȚII DE CONDUCERE
corespunzătoare funcțiilor de conducere exercitate de personalul încadrat pe funcții diplomatice și consulare și pe funcții specifice Ministerului Afacerilor Externe

Nr. crt.	Funcția	Indemnizația de conducere în procente din salariul de bază (%)
1.	Director general, secretar general	55
2.	Director general adjunct, director, director de cabinet, secretar general adjunct	50
3.	Director adjunct	40
4.	Șef serviciu	30
5.	Șef birou	25

NOTĂ:

Secretarul general este salarizat cu coeficientul de multiplicare prevăzut în anexa nr.1 la nr. crt. 1, la care se adaugă o indemnizație de conducere prevăzută la nr. crt. 1 din prezenta anexă.

Secretarul general adjunct este salarizat cu coeficientul de multiplicare prevăzut în anexa nr.1 la nr. crt. 3, la care se adaugă o indemnizație de conducere prevăzută la nr. crt. 2 din prezenta anexă.”

11. Anexa nr. 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 4

NOMENCLATORUL
funcțiilor și coeficienților de ierarhizare pentru determinarea salariilor în valută pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate

Nr. crt.	Funcția de încadrare la misiune	Nivelul studiilor	Coeficientul de ierarhizare
1.	Ambasador-șef de misiune, emisar special pentru zonele de conflict armat, reprezentant special SECI	S	6,00
2.	Ambasador de carieră	S	5,70
3.	Consul general-șef al unui consulat general, ministru plenipotențiar	S	5,60
4.	Ministru consilier, reprezentant diplomatico-militar pe lângă organizațiile internaționale, director institut cultural	S	5,50
5.	Consilier diplomatic clasa I, consilier economic clasa I, atașat apărare clasa I, atașat de afaceri interne clasa I, atașat pe probleme de muncă și sociale clasa I, șef birou presă clasa I, director centru de informare, director adjunct institut cultural	S	4,40
6.	Consilier diplomatic clasa a II-a, consilier economic clasa a II-a, atașat apărare clasa a II-a, atașat de afaceri interne clasa a II-a, atașat pe probleme de muncă și sociale clasa a II-a, șef birou presă clasa a II-a, reprezentant militar	S	4,20
7.	Secretar I clasa I, secretar economic I clasa I, economist principal clasa I, atașat apărare adjunct clasa I, atașat de afaceri interne adjunct clasa I, atașat pe probleme de muncă și sociale adjunct clasa I, consul clasa I, atașat principal comunicații clasa I	S	3,80
8.	Secretar I clasa a II-a, secretar economic I clasa a II-a, economist principal clasa a II-a, atașat apărare adjunct clasa a II-a, atașat de afaceri interne adjunct clasa a II-a, atașat pe probleme de muncă și sociale adjunct clasa a II-a, consul clasa a II-a, atașat principal comunicații clasa a II-a	S	3,70

Nr. crt.	Funcția de încadrare la misiune	Nivelul studiilor	Coeфициntul de ierarhizare
9.	Secretar II clasa I, secretar economic II clasa I, economist clasa I, viceconsul clasa I, șef birou turism clasa I, atașat comunicații I clasa I	S	3,50
10.	Secretar II clasa a II-a, secretar economic II clasa a II-a, corespondent de presă clasa I, economist clasa a II-a, șef serviciu administrativ clasa I, viceconsul clasa a II-a, atașat comunicații I clasa a II-a	S	3,40
11.	Secretar III clasa I, secretar economic III clasa I, secretar militar, șef serviciu administrativ clasa a II-a, consilier relații clasa I, referent principal relații clasa I, șef birou turism clasa a II-a, corespondent de presă clasa a II-a, atașat comunicații II clasa I	S	3,30
12.	Secretar III clasa a II-a, secretar economic III clasa a II-a, consilier relații clasa a II-a, referent principal relații clasa a II-a, atașat comunicații II clasa a II-a	S	3,10
13.	Atașat clasa I, referent relații clasa I, bibliotecar principal, agent consular clasa I, atașat comunicații III clasa I, atașat pe probleme de muncă și sociale adjunct clasa I, referent principal protecție clasa I	S	2,90
14.	Atașat clasa a II-a, agent consular clasa a II-a, referent relații clasa a II-a, atașat comunicații III clasa a II-a, atașat pe probleme de muncă și sociale adjunct clasa a II-a, referent principal protecție clasa a II-a	S	2,80
15.	Șef birou administrativ, referent principal de specialitate	M	2,70
16.	Contabil principal, referent transmitere, funcționar consular principal	M	2,60
17.	Contabil, cancelarist, bibliotecar, funcționar consular	M	2,50
18.	Secretar-dactilograf principal, stenodactilograf principal, referent de specialitate I, referent protecție I	M	2,50
19.	Intendent I, referent de specialitate II, referent protecție II	M	2,30
20.	Funcționar administrativ I, secretar-dactilograf, stenodactilograf, referent relații, intendent II	M	2,20
		G	1,80
21.	Dactilograf, telexist, șofer I, muncitor calificat I	M	2,10
		G	1,70
22.	Funcționar administrativ II	M	2,00
		G	1,60
23.	Șofer II, muncitor calificat II	G	1,60
24.	Portar	G	1,40
25.	Îngrijitor	G	1,30

NOTĂ:

1. La trimiterea în misiune, încadrarea în clasa I a funcției se face în cazul personalului care a mai fost trimis minimum un an în misiune permanentă în străinătate în aceeași funcție sau într-o funcție ierarhizată cel puțin cu același coeficient de ierarhizare. Începând cu data intrării în vigoare a prezentelor reglementări, pentru personalul aflat în misiune, care este avansat în funcție, încadrarea pe noua funcție se face la clasa a II-a.

Trecerea personalului la clasa I se face cu respectarea condiției de vechime prevăzute la alineatul precedent.

2. La misiunile unde nu se justifică utilizarea unor funcții distincte, acestea pot fi comasate. Salariul funcției de încadrare a persoanei numite se va stabili ținându-se seama de sarcinile preponderente, de pregătirea profesională și de vechimea în specialitate.

3. Funcțiile și asimilarea acestora sau coeficienții de ierarhizare a funcțiilor, altele decât cele prevăzute în prezenta anexă, specifice unor ministere, altor organe și instituții de specialitate ale administrației publice centrale, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

12. **La anexa nr. 5, punctul 2 al notei va avea următorul cuprins:**

„2. Cheltuielile pentru carburanți se decontează în limita a 12,5 litri de combustibil la 100 km parcurși.”

Art. II. — Legea nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice,

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 3 decembrie 2007.

Nr. 334.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 noiembrie 2007.

Nr. 1.030.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 971 din 31 octombrie 2007

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, prin Adresa nr. 5/5.214/C.P.T. din 9 octombrie 2007, Guvernul României a sesizat Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 9.470 din 9 octombrie 2007 și formează obiectul Dosarului nr. 1.408A/2007.

La sesizare au fost anexate, în copie, următoarele documente:

— Raportul suplimentar întocmit de Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului nr. 394 din 27 iunie 2007;

— Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, în forma adoptată de Senat;

— extrasul din stenograma ședinței Senatului din data de 18 septembrie 2007, cuprinzând dezbaterile și votul asupra legii în discuție.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie unele critici privitoare la ceea ce, în opinia Guvernului, constituie „grave vicii constituționale, atât sub aspectul calificării actului normativ supus controlului și, respectiv, al procedurii de adoptare a acestuia, cât și sub aspectul soluției legislative propuse”.

În funcție de aspectele sesizate, acestea formează două categorii:

I. Prima categorie de critici, referitoare la neconstituționalitatea extrinsecă a legii deduse controlului, constă în aceea că adoptarea actului normativ contestat s-a făcut cu nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (5), art. 75 alin. (1), art. 76 alin. (1) și art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție. În acest sens, se susține:

1. Raportul suplimentar negativ al Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului a fost supus votului în plenul Senatului și a întrunit 59 de voturi pentru, 8 voturi împotriva și 3 abțineri, nefiind votat cu cvorumul cerut pentru legile organice, în conformitate cu prevederile art. 102 alin. (5) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Raportul comisiei sesizate în fond se aprobă sau se respinge de Senat cu același cvorum cu care se aprobă sau se respinge legea pentru care este întocmit*”, deși președintele de ședință a atenționat senatorii că „*acest raport trebuie să fie adoptat de plenul Senatului în condițiile art. 76 alin. (1) din Constituție și ale art. 115 alin. (5)*”.

2. Cu toate că raportul nu a fost votat cu cvorumul cerut pentru legile organice, minimum 69 de voturi, proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 a fost supus votului plenului Senatului, care a fost următorul: 12 voturi pentru, 62 de voturi împotriva și 2 abțineri. În mod eronat, pe baza acestui vot, președintele de ședință a anunțat că, „*pe cale de consecință, proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 sunt respinse definitiv în plenul Senatului*”.

3. Proiectul de lege de aprobare trebuia transformat în proiect de lege de respingere, cu același caracter de lege organică, și supus votului, iar în situația neîntrunirii cvorumului cerut pentru legile organice (minimum 69 de voturi) trebuia reluat votul, în aceeași ședință sau în altă ședință.

4. Plenul Senatului nu s-a pronunțat asupra unui proiect de lege de respingere cu cvorumul necesar pentru adoptarea unei

legi organice, considerându-se, „*pe cale de consecință*”, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 a fost respinsă.

5. Chiar dacă s-ar admite posibilitatea adoptării unei legi „*pe cale de consecință*”, se constată că nu s-a întrunit majoritatea de voturi cerută pentru adoptarea unei legi cu caracter organic, având în vedere că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007, reglementând într-o materie rezervată legilor organice, a produs efecte de lege organică. Or, în cazul unei legi organice, încetarea aplicării ei nu se poate face decât tot printr-o lege cu caracter organic, fiind invocată în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 545/2006 referitoare la constituționalitatea Legii camerelor de comerț și industrie din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 25 iulie 2006.

6. Întrucât legea de respingere a fost adoptată de Senat „*pe cale de consecință*”, în condițiile art. 76 alin. (2) din Constituție, deci ca lege ordinară, au fost încălcate dispozițiile art. 75 alin. (1) din Constituție, cu privire la competențele Camerelor Parlamentului, și ar fi trebuit să se facă aplicarea prevederilor art. 75 alin. (4), ceea ce ar fi un nonsens, atât timp cât reglementările cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 au în mod clar caracter de lege organică, caz în care Senatul este considerat Cameră decizională. De altfel, în raportul Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului se precizează că „*proiectul de lege urmează a fi dezbătut de Senat în calitate de Cameră decizională*”.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate intrinsecă a Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007, se susține că dispozițiile proiectului de lege menționat sunt neconstituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 115 alin. (8), întrucât legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 nu reglementează măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței și nici situația actelor adoptate de Guvern în baza și pentru aplicarea ordonanței de urgență respinse. „*Prin urmare, actele Guvernului prin care se reglementau organizarea și funcționarea*

ministerelor existente înainte de Hotărârea Parlamentului nr. 19/2007 au fost și rămân abrogate prin actele adoptate de Guvern în aplicarea Hotărârii Parlamentului nr. 19/2007 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007, dispozițiile art. 62 alin. (3) teza finală din Legea nr. 24/2000 fiind aplicabile numai în cazul legilor de respingere a ordonanțelor”.

De asemenea, se susține că nu au fost luate în considerare nici celelalte acte normative cu forță juridică de lege care se referă la noua structură a Guvernului, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Ministerului Economiei și Finanțelor, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2007 pentru modificarea Legii bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2007 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2007 etc. În opinia Guvernului, actele normative menționate rămân în vigoare și produc efecte determinate de aplicarea Hotărârii Parlamentului nr. 19/2007.

În final, se solicită să se constate neconstituționalitatea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Avocatului Poporului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

Avocatul Poporului consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 nu conține norme de natura legii organice prin care să fie reglementată organizarea Guvernului. De asemenea, apreciază că „este atributul Curții Constituționale să solicite Parlamentului informații în legătură cu aprecierea sa asupra reglementării măsurilor necesare cu privire la efectele juridice produse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 pe perioada sa de aplicare”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, actele depuse la dosar, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorii-raportori, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de Guvern.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, având următorul cuprins: „*Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24 din 11 aprilie 2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 12 aprilie 2007.*”

Prevederile constituționale considerate ca fiind încălcate prin aceste dispoziții sunt următoarele:

— Art. 1 alin. (5): „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”;

— Art. 75 alin. (1): „*Se supun spre dezbatere și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a*

altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la articolul 31 alineatul (5), articolul 40 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (3), articolul 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), articolul 79 alineatul (2), articolul 102 alineatul (3), articolul 105 alineatul (2), articolul 117 alineatul (3), articolul 118 alineatele (2) și (3), articolul 120 alineatul (2), articolul 126 alineatele (4) și (5) și articolul 142 alineatul (5). Celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.”;

— Art. 76 alin. (1): „*Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.*”;

— Art. 115 alin. (5) teza finală: „*Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).*”;

— Art. 115 alin. (8): „*Prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.*”

Analizând sesizarea, Curtea reține că legea criticată — calificată drept lege organică — are ca obiect ordonanța care reglementează stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, cu scopul de a permite, în cel mai scurt timp, desfășurarea activității ministerelor, organelor de specialitate ale administrației publice centrale, instituțiilor publice și structurilor din cadrul administrației publice centrale, în noul cadru organizatoric stabilit prin Hotărârea Parlamentului nr. 19/2007 privind modificarea structurii și componenței Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 3 aprilie 2007, în temeiul căreia Președintele României a emis Decretul nr. 379 din 4 aprilie 2007 privind revocarea din funcție și numirea unor membri ai Guvernului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 4 aprilie 2007. Ca autoritate a puterii executive, Guvernul are rolul de a asigura conducerea și organizarea administrației publice, ceea ce a impus ca noua structură și componența acestui cadru instituțional să fie reglementate prin ordonanță de urgență.

Curtea constată că legea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată cu încălcarea normelor constituționale referitoare la procedura de legiferare.

În temeiul dispozițiilor alin. (7) al art. 115 din Constituție, „*Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege [...]*”, iar potrivit alin. (5) teza finală al aceluiași articol, „*Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).*”

Cât privește procedura legislativă parlamentară, aceasta se realizează în condițiile prevederilor constituționale ale secțiunii a 3-a — *Legiferarea* din cap. 1 al titlului III și potrivit regulamentelor parlamentare.

Executivul a supus spre dezbatere și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007, în temeiul art. 75 alin. (1), coroborat cu art. 73 alin. (3) lit. e) din Constituție, sub calificarea de lege organică.

Prin această ordonanță, emisă în temeiul Hotărârii Parlamentului nr. 19/2007 privind modificarea structurii și componenței Guvernului, au fost înființate unele ministere, ca urmare a unor considerente de comasare, divizare sau alte forme de organizare, și au fost stabilite unele măsuri corespunzătoare noului cadru organizatoric.

În legătură cu acest aspect, Curtea reține că, potrivit art. 117 alin. (1) din Constituție, „*Ministerele se înființază, se organizează și funcționează potrivit legii.*”

Normele generale referitoare la organizarea și funcționarea ministerelor sunt cuprinse în cap. II din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, lege care a fost adoptată ca lege organică, cu respectarea art. 74 alin. (1) din Constituție (înainte de revizuirea acesteia).

În art. 36 din Legea nr. 90/2001 se menționează că ministerele și ministrii se aprobă de către Parlament, prin acordarea votului de încredere la investitură, însă primul-ministru poate cere Parlamentului modificarea structurii Guvernului prin înființarea, desființarea sau, după caz, divizarea ori comasarea unor ministere, situație care se supune votului Parlamentului, în condițiile investiturii, așa cum prevăd art. 37 din Legea nr. 90/2001 și art. 85 alin. (3) din Constituția revizuită.

Totodată, art. 40 din lege stabilește competența Guvernului, care aprobă prin hotărâre „rolul, funcțiile, atribuțiile, structura organizatorică și numărul de posturi ale ministerelor”, în raport cu importanța, volumul, complexitatea și specificul activității acestora.

În funcție de reglementările invocate, se poate trage concluzia că Guvernul a calificat corect drept lege organică Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007.

Așa cum rezultă din stenograma ședinței din 18 septembrie 2007, Plenul Senatului a respins, cu 12 voturi pentru, 62 voturi împotriva și 2 abțineri, proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007, considerând, pe cale de consecință, că a fost respinsă și ordonanța. Semnificația acestui vot privește deci transformarea instantanee a proiectului de lege de aprobare în proiect de lege de

respingere a ordonanței de urgență, cu același caracter de lege organică. Așa fiind, acest proiect de lege trebuie și el să fie adoptat cu majoritatea de voturi cerută pentru lege organică, în condițiile art. 76 alin. (1) din Constituție.

Întrucât legea dedusă controlului nu satisface această exigență, fiind adoptată în conformitate cu prevederile art. 75 și art. 76 alin. (2) din Constituție, ca lege ordinară, Curtea constată că aceasta este viciată de neconstituționalitate, în ansamblu.

Având în vedere argumentele expuse, Curtea reține că nerespectarea normelor constituționale ale art. 76 alin. (1) și art. 115 alin. (5) teza finală atrage și înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

Neconstituționalitatea extrinsecă astfel reținută face inutilă examinarea celorlalte critici cu finalitate similară, formulate prin sesizarea de neconstituționalitate.

În concluzie, Curtea arată că, în situația în care proiectul de lege pentru aprobarea unei ordonanțe nu întrunește în Camera decizională a Parlamentului votul majorității membrilor pentru adoptare prevăzut la alin. (1) sau la alin. (2) al art. 76 din Constituție, acesta se transformă în proiect de lege pentru respingerea ordonanței, care se supune unui vot distinct, urmând ca adoptarea să se facă cu respectarea prevederilor constituționale ale art. 76 alin. (1) sau (2). În ambele situații, Camera decizională va aprecia în ce măsură sunt aplicabile dispozițiile art. 115 alin. (8) din Constituție, cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.

În cazul în care Parlamentul respinge ordonanța se impune să se precizeze în legea respectivă și efectele pe care le implică respingerea ordonanței.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului, primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 31 octombrie 2007 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Ninosu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 972
din 31 octombrie 2007

referitoare la constituționalitatea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, prin Adresa nr. 5/5.215/C.P.T. din 9 octombrie 2007, Guvernul României a sesizat Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 9.471 din 9 octombrie 2007 și formează obiectul Dosarului nr. 1.409A/2007.

La sesizare au fost anexate, în copie, următoarele documente:

— Raportul întocmit de Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului nr. 416 din 27 iunie 2007;

— Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, în forma adoptată de Senat;

— extrasul din stenograma ședinței Senatului din data de 18 septembrie 2007, cuprinzând dezbaterile și votul asupra legii în discuție.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie unele critici privitoare la ceea ce, în opinia Guvernului, constituie „grave vicii constituționale, atât sub aspectul calificării actului normativ supus controlului și, respectiv, al procedurii de adoptare a acestuia, cât și sub aspectul soluției legislative propuse.”

În funcție de aspectele sesizate, acestea formează două categorii:

I. Prima categorie de critici, referitoare la neconstituționalitatea extrinsecă a legii deduse controlului, constă în aceea că adoptarea actului normativ contestat s-a făcut cu nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (5), ale art. 75 alin. (1), ale art. 76 alin. (1) și ale art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție. În acest sens se susține:

1. Raportul favorabil, cu amendamente, întocmit de Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului a fost supus votului în plenul Senatului și a întrunit 27 de voturi pentru, 47 de voturi împotriva și 3 abțineri, nefiind aprobat sau respins cu votul prevăzut de art. 102 alin. (5) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „*Raportul comisiei sesizate în fond se aprobă sau se respinge de Senat cu același cvorum cu care se aprobă sau se respinge legea pentru care este întocmit*”, deși președintele de ședință a atenționat senatorii că „legea are caracter de lege organică”.

2. Cu toate că raportul nu a fost aprobat sau respins cu votul cerut pentru legile organice, minimum 69 de voturi, proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007 a fost supus votului plenului Senatului, care a fost următorul: 17 voturi pentru, 58 de voturi împotriva și 3 abțineri. În mod eronat, pe baza acestui vot, președintele de ședință a anunțat că, „pe cale de consecință, proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 sunt respinse definitiv în plenul Senatului”.

3. Proiectul de lege de aprobare nefiind adoptat de Senat, s-a considerat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 a fost respinsă „pe cale de consecință”, cu toate că plenul Senatului nu s-a pronunțat asupra unei legi de respingere.

4. Proiectul de lege de aprobare trebuia transformat în proiect de lege de respingere, având tot caracter de lege organică, și supus votului, iar în cazul în care nu s-ar fi întrunit votul necesar pentru adoptarea unei legi organice, minimum 69 de voturi, trebuia reluat votul în aceeași ședință sau în alta.

5. Chiar dacă s-ar admite posibilitatea adoptării unei legi „pe cale de consecință”, se constată că nu s-a întrunit majoritatea de voturi cerută pentru adoptarea unei legi cu caracter organic, având în vedere că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007, reglementând într-o materie rezervată legilor organice, a produs efecte de lege organică. Or, în cazul unei legi organice, încetarea aplicării ei nu se poate face decât tot printr-o lege cu caracter organic, fiind invocată în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 545/2006 referitoare la constituționalitatea Legii camerelor de comerț și industrie din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 25 iulie 2006.

6. Întrucât legea de respingere a fost adoptată de Senat „pe cale de consecință”, în condițiile art. 76 alin. (2) din Constituție, deci ca lege ordinară, au fost încălcate dispozițiile art. 75 alin. (1) din Constituție, cu privire la competențele Camerelor

Parlamentului, și ar fi trebuit să se facă aplicarea prevederilor art. 75 alin. (4), ceea ce ar fi un nonsens, atât timp cât reglementările cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 au în mod clar caracter de lege organică, caz în care Senatul este considerat Cameră decizională. De altfel, în raportul Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului se precizează că „proiectul de lege urmează a fi dezbătut de Senat în calitate de Cameră decizională”.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate intrinsecă a Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007, se susține că dispozițiile legii deduse controlului sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 115 alin. (8) din Constituție întrucât nu reglementează măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței de urgență respinse și nici situația actelor adoptate de Guvern în baza și pentru aplicarea ordonanței de urgență respinse, putându-se considera, în lipsa precizărilor necesare, că actele respective sunt și rămân în vigoare. Prin urmare, actele adoptate de Guvern, respectiv de primul-ministru, cu privire la organizarea și funcționarea structurilor din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007, au fost și rămân abrogate prin actele adoptate de Guvern, respectiv de primul-ministru, în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007. Se invocă în acest sens dispozițiile art. 62 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora: „*Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial. Fac excepție prevederile din ordonanțele Guvernului care au prevăzut norme de abrogare și au fost respinse prin lege de către Parlament*”.

În final, se solicită să se constate neconstituționalitatea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Avocatului Poporului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

Avocatul Poporului consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 nu conține norme de natura legii organice prin care să fie reglementată organizarea Guvernului. De asemenea, apreciază că „este atributul Curții Constituționale să solicite Parlamentului informații în legătură cu aprecierea sa asupra reglementării măsurilor necesare cu privire la efectele juridice produse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 pe perioada sa de aplicare.”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, actele depuse la dosar, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorii-raportori, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de Guvern.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, cu următorul conținut: „*Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25 din 18 aprilie 2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 23 aprilie 2007.*”

Prevederile constituționale considerate ca fiind încălcate prin dispozițiile criticate sunt următoarele:

— Art. 1 alin. (5): „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”;

— Art. 75 alin. (1): „*Se supun spre dezbatere și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la articolul 31 alineatul (5), articolul 40 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (3), articolul 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), articolul 79 alineatul (2), articolul 102 alineatul (3), articolul 105 alineatul (2), articolul 117 alineatul (3), articolul 118 alineatele (2) și (3), articolul 120 alineatul (2), articolul 126 alineatele (4) și (5) și articolul 142 alineatul (5). Celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.*”;

— Art. 76 alin. (1): „*Legile organice și hotărârile privind reglementele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.*”;

— Art. 115 alin. (5) teza finală: „*Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).*”

— Art. 115 alin. (8): „*Prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.*”

Analizând sesizarea, Curtea reține că legea criticată — calificată drept lege organică — are ca obiect ordonanța care reglementează stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului menite să conducă la îmbunătățirea și eficientizarea activității acestuia și să asigure un proces decizional accelerat la nivelul unor structuri mai flexibile, în noul cadru organizatoric stabilit prin Hotărârea Parlamentului nr. 19/2007 privind modificarea structurii și componenței Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 3 aprilie 2007. În acest context, noua structură și componența aparatului de lucru al Guvernului au fost modificate.

Curtea constată că legea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată cu încălcarea normelor constituționale referitoare la procedura de legiferare.

În temeiul dispozițiilor alin. (7) al art. 115 din Constituție, „*Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege [...]*”, iar potrivit alin. (5) teza finală al aceluiași articol, „*Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).*”

Cât privește procedura legislativă parlamentară, aceasta se realizează în condițiile prevederilor constituționale ale secțiunii a 3-a „*Legiferarea*” din cap. 1 al titlului III și potrivit regulamentelor parlamentare.

Organizarea aparatului de lucru al Guvernului este reglementată în secțiunea a 5-a a cap. I (articolele 20—23) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, cu modificările ulterioare. Această lege a fost adoptată ca lege organică, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României (înainte de revizuire).

Întrucât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 se stabilesc unele măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului care afectează reglementările anterioare în această materie, este necesar ca și noile măsuri prevăzute de această ordonanță de urgență să fie adoptate și aprobate printr-o lege cu caracter organic.

Așa cum rezultă din stenograma ședinței din 18 septembrie 2007, Plenul Senatului a respins, cu 17 voturi pentru, 58 de voturi împotriva și 3 abțineri, proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007, considerând pe cale de consecință că a fost respinsă și ordonanța. Semnificația acestui vot privește deci transformarea instantanee a proiectului de lege de aprobare în proiect de lege de respingere a ordonanței de urgență, cu același caracter de lege organică. Așa fiind, acest proiect de lege trebuie și el să fie adoptat cu majoritatea de voturi cerută pentru lege organică, în condițiile art. 76 alin. (1) din Constituție.

Întrucât legea dedusă controlului nu satisface această exigență, fiind adoptată în conformitate cu prevederile art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituție ca lege ordinară, Curtea constată că aceasta este viciată de neconstituționalitate, în ansamblu.

Având în vedere argumentele expuse, Curtea reține că nerespectarea normelor constituționale ale art. 76 alin. (1) și ale art. 115 alin. (5) teza finală atrage și înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „*respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”

Neconstituționalitatea extrinsecă astfel reținută face inutilă examinarea celorlalte critici cu finalitate similară, formulate prin sesizarea de neconstituționalitate.

În concluzie, Curtea arată că, în situația în care proiectul de lege pentru aprobarea unei ordonanțe nu întrunește în Camera decizională a Parlamentului votul majorității membrilor pentru adoptare prevăzut la alin. (1) sau la alin. (2) al art. 76 din Constituție, acesta se transformă în proiect de lege pentru respingerea ordonanței care se supune unui vot distinct, urmând ca adoptarea să se facă cu respectarea prevederilor constituționale ale art. 76 alin. (1) sau (2). În ambele situații, Camera decizională va aprecia în ce măsură sunt aplicabile dispozițiile art. 115 alin. (8) din Constituție cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.

În cazul în care Parlamentul respinge ordonanța se impune să se precizeze în legea respectivă și efectele pe care le implică respingerea ordonanței.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului, primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 31 octombrie 2007 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Ninosu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

★

OPINIE CONCURRENTĂ

I. Opinia formulată de cei 3 judecători semnatori este opinie concurentă, în conformitate cu prevederile art. 59 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, deoarece privește motivarea deciziei și temeiurile de neconstituționalitate reținute. Concluzia opiniei concurente este aceeași cu a deciziei, și anume de constatare a neconstituționalității celor două legi de respingere a proiectelor de lege de aprobare a celor două ordonanțe de urgență ale Guvernului nr. 24/2007 și, respectiv, nr. 25/2007, dar cu altă motivare și cu alte temeiuri juridice.

Efectele juridice ale deciziei Curții Constituționale, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, sunt diferite și pe alternative, determinate de temeiurile de constatare a neconstituționalității fiecărei legi, precum și de motivarea corespunzătoare a acestora.

II. Motivarea deciziei de către ceilalți judecători ai Curții Constituționale constată neconstituționalitatea celor două legi, deoarece nu au fost supuse și următorului vot, ca urmare a respingerii, prin votul dat, a proiectului de aprobare a fiecărei legi.

În cazul proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2007, s-a supus la vot raportul de respingere a proiectului de lege de aprobare a ordonanței, raport făcut de Comisia sesizată în fond, și, prin votul dat, nu s-a admis raportul de respingere.

Constatănd acest rezultat, s-a trecut la supunerea la vot a proiectului de lege de aprobare a ordonanței; procedeul este corect și legal. Votându-se, au rezultat 12 voturi pentru, 62 de voturi împotriva și 2 abțineri. Votul rezultat a însemnat neaprobarea proiectului de lege de aprobare a ordonanței, adică votul exprimat de Senat a fost de respingere a proiectului de lege și a ordonanței, deoarece proiectul de lege se referea la ordonanța în cauză, iar nu la altceva.

Procedura s-a oprit aici și în mod corect, în opinia autorilor opiniei concurente, deoarece votul de neaprobare este vot de respingere, prin conținutul său, de act juridic de voință, exprimat ferm și definitiv de către senatori. Obiectul votării era aprobarea ordonanței, iar nu altceva, și votându-se împotriva aprobării ordonanței înseamnă că s-a votat pentru respingerea ordonanței.

În motivarea sa, decizia consideră că, deoarece Constituția prevede că ordonanțele Guvernului „se aprobă” sau „se resping” printr-o lege, înseamnă că procedura s-a desfășurat numai

parțial, oprindu-se la faza propunerii de aprobare și nu s-a mai supus la vot propunerea de respingere a proiectului de lege și a ordonanței.

În opinia celor 3 autori ai opiniei concurente, ultima votare nu trebuia să mai aibă loc, deoarece votul nu se mai repetă, cu același obiect de votare, pentru că este un nonsens a se proceda în asemenea mod și, în același timp, de neaprobare a proiectului de aprobare a ordonanței, adică votul de respingere a fost dat asupra **proiectului de lege de aprobare a ordonanței**.

Se reține și nu se contestă că a existat cvorumul legal de ședință.

Acestea sunt, în esență și mai explicit, considerentele motivării deciziei, pentru ambele legi.

Opinia concurentă consideră că al treilea vot nu mai trebuia să aibă loc și Senatul a procedat corect, oprind procedura de legiferare după constatarea votului dat de senatori asupra proiectului de lege de aprobare a ordonanței.

Supunerea la vot se face întotdeauna pozitiv; supunerea la vot nu se face niciodată negativ. După cunoștința semnatarilor opiniei concurente, niciodată vreuna dintre Camerele Parlamentului nu a votat pentru a doua oară la o propunere negativă de respingere, cu același obiect pe care l-a avut propunerea pozitivă de admitere, dar care a fost respinsă prin vot.

Această practică în procedura de legiferare se întemeiază pe principiul potrivit căruia votul, ca act juridic de voință al parlamentarilor, se exprimă definitiv, nu se repetă când este legal dat și nu poate fi reluat, cu același obiect, dar într-o formulare negativă.

III. Fundamentarea opiniei concurente are la bază motivul caracterizării legii pentru cele două ordonanțe, și anume legea are caracter ordinar, iar nu caracter organic, și în aceasta constă greșeala pornită de la Guvern, prin sesizarea Camerei Deputaților drept primă Cameră și considerarea Senatului Cameră decizională. Greșeala a fost continuată de Camera Deputaților, care nu și-a verificat competența, deși era prima sa obligație, conform dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituție. Camera Deputaților și-a reținut competența de primă cameră, a admis proiectul de lege de aprobare a ordonanțelor și a sesizat Senatul drept Cameră decizională, care, de asemenea, nu și-a

verificat competența și a soluționat definitiv cele două proiecte, prin respingerea lor.

Legea pentru aprobarea celor două ordonanțe este lege ordinară, iar nu lege organică, și concluzia se întemeiază pe următoarele:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 are ca obiect de reglementare **„stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale”**.

— Acest obiect de reglementare este de domeniul legii ordinare, în conformitate cu dispozițiile art. 117 alin. (1) și (2) din Constituție, în care avem, la alin. (3), precizarea domeniului legii organice.

— Așadar, în materia aceasta, când este vorba de lege organică, se prevede expres la textul respectiv.

— Guvernul și-a întemeiat caracterizarea legii ca fiind organică pe referirea la dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. e) din Constituție; referirea este greșită, deoarece textul prevede „organizarea Guvernului”, iar domeniul reglementat prin cele două ordonanțe de urgență nu este organizarea Guvernului, ci cu totul altceva, și anume măsuri privind reorganizarea în administrația publică centrală sau aparatul de lucru al Guvernului, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007.

— Organizarea Guvernului este reglementată în cap. III, titlul III al Constituției, de la art. 102 la art. 110 inclusiv, pe când administrația publică este reglementată în cap. V din același titlu, art. 116—119 „Administrația centrală” și art. 120—123 „Administrația publică locală”.

— Așadar, Constituția prevede separat dispoziții pentru Guvern, pe de o parte, administrația publică locală și centrală, pe de altă parte, iar acolo unde domeniul de reglementare cade sub legea organică există prevedere expresă în Constituție, în ambele capitole menționate.

— Toate acestea înseamnă că nu se poate face confuzie sau echivalare în caracterizarea legii ca ordinară sau organică.

— „Organizarea Guvernului”, prevăzută în art. 73 alin. (3) lit. e) din Constituție, înseamnă **„structura generală de organizare și principiile fundamentale de funcționare a Guvernului”**. Acesta este înțelesul textului dat de teoria dreptului constituțional și practica constituțională și acestea se regăsesc la art. 102—110 inclusiv din Constituție și dezvoltate se regăsesc în legea de organizare a Guvernului, lege organică.

Avocatul poporului, în punctul său de vedere și corespunzător științei dreptului constituțional, face precizarea menționată anterior.

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 are ca obiect de reglementare **„stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului”**. Este clar că nivelul reglementării și domeniul de reglementare sunt mult mai scăzute și privesc „aparatul de lucru” al Guvernului, ceea ce exclude de la sine că ar fi o reglementare de domeniul legii organice.

— Legea organică este ceea ce expres prevăd art. 73 alin. (3) din Constituție, ca primă categorie, și toate trimiterile prevăzute la lit. f) din același text, adică **„celelalte domenii pentru care în Constituție se prevede adoptarea de legi organice”**. În Constituție găsim peste 24 de cazuri de prevederi ale legii organice pentru domenii de reglementare, începând cu art. 5 din Legea cetățeniei.

Teza opiniei concurente este confirmată de ceea ce constatăm în practica legislativă, constant, la toate guvernele, în succesiunea lor, și anume înființări, organizări și funcționări de ministere, instituite prin hotărâri de Guvern, iar nu prin legi, cum prevăd dispozițiile art. 117 alin. (1) din Constituție. Exemple: Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind Ministerul Internelor și Reformei Administrative; Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind Ministerul Economiei și Finanțelor; Hotărârea Guvernului nr. 381/2007 privind Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de

Șanse; Hotărârea Guvernului nr. 366/2007 privind Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și multe altele, zeci de hotărâri de Guvern privind organizarea și funcționarea de diverse ministere, adoptate de toate guvernele, în succesiunea lor.

Reținând textul constituțional al art. 117 alin. (1), conform căruia *„Ministerele se înființează, se organizează și funcționează potrivit legii”*, constatăm că ele s-au înființat și funcționează, s-au organizat și se organizează și pe bază de hotărâre a Guvernului și nu s-a contestat legalitatea procedurii.

Domeniile privind administrația publică centrală, ca și administrația publică locală au reglementare proprie și distinctă în Constituție și, acolo unde legea organică este necesară, există prevedere expresă, precum în art. 117 alin. (3), art. 118 alin. (2) și (3), art. 123 etc.

Regulamentul Senatului, care are valoare de lege organică, conform prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție, are reglementări complete și constituționale privind procedura de legiferare, procedura de vot și efectele votului. Toate aceste prevederi au fost respectate întocmai de către Senat la desfășurarea procedurii privind cele două ordonanțe de urgență ale Guvernului nr. 24/2007 și, respectiv, nr. 25/2007.

Concluzionând că sunt înveredate suficiente temeiuri pentru caracterizarea celor două legi de aprobare a celor două ordonanțe ca fiind legi ordinare, și nu legi organice, se constată, în același timp, că, în baza acestei caracterizări corecte a categoriei legilor de aprobare a celor două ordonanțe, competența de aprobare aparține, ca primă Cameră, Senatului și Cameră decizională, Camera Deputaților, în conformitate cu dispozițiile art. 75 alin. (1) din Constituție, și deci neconstituționalitatea celor două legi are la bază acest temei și, în același timp, temeiul acesta este prioritar, deoarece privește procedura și competența de legiferare a Camerelor Parlamentului.

Așadar, reorganizarea celor două legi urmează **a corecta** procedura de legiferare, în sensul reținerii competenței de primă Cameră a Senatului și de Cameră decizională a Camerei Deputaților, pe baza caracterizării juridice juste a legii ca fiind ordinară, iar nu organică.

Reluarea procedurii de legiferare, pe baza justei caracterizări juridice a categoriei legii privind aprobarea celor două ordonanțe, restabilește constituționalitatea procedurii de legiferare, pe baza competențelor înscrise în dispozițiile art. 75 alin. (1) din Constituție și, în această competență decizională, Camerele Parlamentului urmează să aibă în vedere, în procedura de legiferare, și problemele ridicate de motivarea deciziei, cu privire la supunerea la vot, potrivit obiectului votării, în interpretarea corectă a textului din art. 115 alin. (7) din Constituție, și anume *„Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3)”*.

Se va rezolva și problema dacă, în ipoteza neaprobării prin vot a proiectului de aprobare a ordonanței, se mai supune sau nu, încă o dată, la vot „respingerea proiectului de aprobare a ordonanței”, adică dacă unul și același obiect al votului se supune la vot, în succesiune, de două ori. Este posibilă, în asemenea cazuri, și o anomalie, ca cel de-al doilea vot să fie contrar!

IV. Mai sunt de reținut și alte considerate, și anume:

— Cele două ordonanțe de urgență ale Guvernului, nr. 24/2007 și, respectiv, nr. 25/2007 nu afectează cu nimic Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, și, în consecință, nu au cum să fie legi organice, după cum greșit au fost caracterizate.

— Parlamentul României, în ședința comună a Camerelor, prin Hotărârea nr. 19 din 3 aprilie 2007, la propunerea primului-ministru și în temeiul art. 85 alin. (3) din Constituție, a

aprobat modificarea structurii și componenței Guvernului, prin măsuri de comasare, divizare sau alte forme de reorganizare, înființând și desființând unele ministere, hotărând revocarea din funcție a unor miniștri și numirea în funcție a altor miniștri, precum și menționarea că celelalte ministere și miniștrii lor, prevăzuți în hotărârea Parlamentului privind acordarea încrederii Guvernului, nu face obiectul acestei hotărâri.

Președintele României, în temeiul prevederilor art. 85 alin. (2) și (3), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituție, prin Decretul nr. 379 din 4 aprilie 2007, a dus la îndeplinire Hotărârea Parlamentului nr. 19/2007, a revocat din funcția de membru al Guvernului un număr de 15 miniștri, nominalizați, și a numit în funcția de membru al Guvernului un număr de 12 miniștri, nominalizați.

Acestea sunt actele normative de autoritate, conforme prevederilor constituționale adoptate de Parlament și de Președintele României și în baza cărora Guvernul, în noua sa structură și în noua sa componență, a intrat în exercițiul funcțiunii și există în funcție.

Acestea sunt actele juridice normative și de autoritate care „au afectat” „structura generală și principiile fundamentale” ale Guvernului.

Cele două ordonanțe de urgență sunt acte normative de executare, de ducere la îndeplinire prin măsuri concrete de organizare și funcționare privind instituții, autorități și organe, inclusiv aparatul de lucru de la Guvern și din unele ministere. Aceste măsuri normative cuprinse în cele două ordonanțe de urgență, potrivit domeniului de reglementare, nivelului reglementării normative și obiectului concret reglementat nu pot fi norme de domeniul legii organice.

— Ministerele înființate, reorganizate, comasate etc. își au baza existenței legale în hotărârea Parlamentului, iar miniștrii în hotărârea Parlamentului și decretul Președintelui României. Cele două ordonanțe de urgență nu afectează cu nimic efectele juridice ale celor două acte normative de autoritate, și anume Hotărârea Parlamentului nr. 19 din 3 aprilie 2007 și Decretul nr. 379 din 4 aprilie 2007 al Președintelui României.

Judecător,
Ion Predescu

Judecător,
Puskás Valentin Zoltán

Judecător,
Augustin Zegrean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea, județul Tulcea

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, situat în municipiul Tulcea, județul Tulcea, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local

al Municipiului Tulcea, județul Tulcea, în vederea realizării unei stații de epurare a apei.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea, județul Tulcea

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Număr de înregistrare la Ministerul Economiei și Finanțelor
Municipiul Tulcea — extravilan, județul Tulcea	Statul român, din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență	Municipiul Tulcea, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea, județul Tulcea	Teren Tarlaua 101, parcela 2469 Suprafața totală = 9,72 ha	Nr. M.E.F. — 102.294

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă înscrierea unui imobil, proprietate publică a statului, aflat în administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, pentru Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Olt, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

p. Ministrul justiției,

Zsuzsánna Péter,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 28 noiembrie 2007.

Nr. 1.444.

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului, proprietate publică a statului, aflat în administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, pentru Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Olt

Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar în lei	Situația juridică		Situația juridică actuală		
	Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/folosință/concesiune	Concesiune/închiriat/dat cu titlu gratuit	Tipul bunului	
Sediu administrativ	<p>Construcție C1 cu subsol și parter + anexă cu parter și mansardă: Construcție C1 cu subsol și parter</p> <p>— Suprafața construită = 315,08 m² — Suprafața desfășurată = 384,38 m² — Suprafața utilă = 285,11 m²</p> <p>Anexă cu parter și mansardă</p> <p>— Suprafața construită = 52,70 m² — Suprafața desfășurată = 77,48 m² — Suprafața utilă = 60,80 m²</p> <p>Total suprafață construită = 367,19 m² Suprafața terenului = 450,98 m²</p>	<p>Pe latura nordică: Sandu A. Ion</p> <p>Pe latura estică: Sandu Dumitru, Sandu Marin</p> <p>Pe latura sudică: str. Horia</p> <p>Pe latura vestică: alee betonată</p>	Municipiul Slatina, str. Horia nr. 5, județul Olt	2004	686.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2004	Administrație			Imobil

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 158054